

Ydre gav han sig til at rose i ret stærke Udtryk; men da blev Præstefruen pludselig urolig paa Grund af Datterens Tilstedeværelse.

»Hvad er det, du har for, min Pige? . . . Se nu at komme iseng.« — —

Per var under hele Hjemkørslen meget lidt underholdende, og Hofjægermesterinden — der anede Grunden til hans Indadvendthed — lod ham være uforstyrret og gav sig til at tale med sin Søster om huslige Ting.

De kørte gennem Borup By, hvor Folk var ifærd med at gaa til Ro. I enkelte af de smaa Huse langsmed Landevejen var der Lys, og ovenover de stumpede Tøjstykker, der var hængt for Vinduerne, kunde man fra Vognen se Skygger bevæge sig over Loft og Vægge inde i de fattige Rum. Andre Steder sad man endnu ude paa Dørstenene og holdt Aftenpassiar. Mændene røg deres Piber, og Kvinderne hvilede Hovedet i Haanden eller lænede sig mod Dørkarmen og saae op mod Himlens spredte Stjerner med det ledige Udtryk, som findes hos den, der nyder det fuldkomne Velvære.

Rundtomfra strømmede sød Duft af Hyld, hist og her blandet med en Smule Møddingstank. Henne fra den aabne Plads foran Købmanden, hvor de Unge havde deres Samlingssted, lød der Lystighed. Der blev spillet paa en Harmonika, og Pigerne sang.